

[Axel Kristensen.]

tog et andet standpunkt, gjorde jeg opmærksom på, men jeg brugte denne udtalelse til at vise, at med den import og den stilling, vi havde, ville man ikke engang kunne lave en friliste, hvorved det drejede sig om en risiko for en merimport på 15—20 mill. kr., — ikke 50 mill. kr., når man nu lægger vægt på, det skal være nøjagtigt —, men på 15—20 mill. kr. Jeg har ikke forlangt, at ministeren skal sætte varer på friliste, om hvilke man med nogen som helst sandsynlighed kan regne, at de vil gå over til dollarimport. Jeg forstår den højtærede ministers vanskeligheder på dette område.

Men når vi kommer til hovedspørgsmålet om færdigvarer, insinuerer den højtærede handelsminister, at jeg vil have, at danske virksomheder skal ligge stille af mangel på råvarer. Det er denne form for argumentation der gør, at man ikke behøver at svare. Det ville jeg aldrig nogensinde forlange, og det ved den højtærede minister udmærket godt. For at få en argumentation herfor og for at få noget at sige — for jeg vil ikke tro, at det er bevidst — piller den højtærede minister ud af sin sammenhæng følgende:

„Hvis man igennem importreguleringer formindsker mængden af forbrugsvarer og forøger importen af råstoffer ...“
Det er pillet ud af sin sammenhæng, og følgende er det, som ministeren sagde herom, ganske meningsløst. Jeg stillede det sådan op, at man har en given produktion og et givet forbrug. Så falder produktionen, medens man opretholder forbruget. Det er det, der er sket i det danske samfund, og hvis man så kunstigt vil presse — ikke i den øjeblikkelige situation, men som en helhedspolitik — importen af færdigvarer ned og sætte kunstigt pres på importen af råvarer og investeringsgoder, opstår der en uligevægt mellem forbrugsevnen og forbrugsvarerne, og det vil give et pres på arbejdsmarkedet og skabe sortbørs og en forkert anvendelse af arbejdskraften og en forkert produktion. Det er helhedsbilledet af den politik, man fører.

Jeg har aldeles ikke påstået, at man i øjeblikket ville formindske færdigvareimporten, men når den højtærede minister vil argumentere, kunne han gøre sig den ulejlighed at læse det hele. Jeg har gang på gang sagt, at tingene ikke er i orden, at man ikke kunne undvære en bemyndigelseslov, at man ikke kunne ophæve restriktionerne i morgen; men så kan man ikke skyde mig i skoene, at jeg har sagt, at fordi importmulighederne i 1949 forhåbentlig bliver lige

så store som i 1938, kan man i morgen ophæve restriktionerne. Hele denne form for argumentation er falsk, og jeg vil hævde, at de synspunkter, jeg har fremført, er rigtige og fuldt saglige, og at der derfor i virkeligheden ikke fra nogen af parterne er fremført noget som helst, der har afkræftet det, jeg har sagt.

Man siger, det er en gold demonstration, vi foretager. Nej, det er det ikke, det må være således, at befolkningen kan vide, hvem der har et ansvar, og vi har ikke ansvaret for, at man i et land, hvor der er et flertal for liberalistisk styre, betror administrationen af de nødvendige bemyndigelseslove til folk, der har en anden opfattelse, end vi har. Det har nemlig de, der har foranlediget, at vi har fået dette ministerium, og det er det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, der har anbefalet Hans Majestæt Kongen at udnævne dette ministerium. Det kan overhovedet ikke bortforklares, og det er det, jeg vil have folk skal kunne se. Derfor vil vi ikke stemme for denne bemyndigelse, det er, synes jeg, dog en meget naturlig ting, og det giver ikke nogen som helst grund til at sige, at vi vil føre en gold politik på noget som helst område. Iøvrigt er det meget sjovt, at samtidig bebrejder man mig, at jeg forlanger oplysninger, stiller krav og vil bestemme det hele, og siger, at jeg optræder, som om jeg stadigvæk var minister. Det, der siges, er så usammenhængende og så lidet motiveret, at man må kunne gå ud fra, at nogenlunde fornuftige mennesker kan forstå, hvorledes tingene ligger.

Den højtærede minister var glad for samarbejdet og håbede på, at det skulle lykkes at bringe Danmark videre frem, og nævnte en række resultater. Det er rigtigt, at stillingen er betydeligt anderledes — det er netop det, vi hævder —, men disse resultater er ikke nået gennem regeringens indsats. Jeg er ked af at måtte meddele, at der er en trykfejl i vor betænkning. Der står nemlig, at regeringen har opnået at ophæve 3 ting ved hjælp af vareforsyningsloven, nemlig bomuldsordningen, lakordningen og forbudet mod produktion af stearinlys. Der skulle have stået, at den har forbudt produktion af stearinlys uden tilladelse fra varedirektoratet, men der står altså, at forbudet er blevet ophævet. Så i to tilfælde har man givet en lempelse af mindre omfang, og i et tilfælde indført forbud. Det er det, man hidtil har nået, og hvis det angiver tempoet og farten, vil det vare noget, inden man bliver færdig.